

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **L. K.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Valdice**, se sídlem náměstí Míru 55, Valdice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2018, č. j. 30 A 143/2017 - 65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 20. 12. 2018, č. j. 30 A 143/2017 - 65, Krajský soud v Hradci Králové nepřipustil změnu žalobního petitu provedenou podáním žalobce ze dne 3. 12. 2018 (výrok I.), zamítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalované (výrok II.), přiznal žalobci osvobození od placení soudního poplatku (výrok III.), zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce (výrok IV.) a konstatoval, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost společně s žádostí o osvobození od soudních poplatků a s návrhem na ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 2. 2019, č. j. 4 As 37/2019 - 8, zamítl žádost žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok I.) a vyzval jej, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok II.). V odůvodnění usnesení Nejvyšší správní soud vysvětlil, že stěžovatel již v žalobě napadl postup žalované při provádění výkonu rozhodnutí (exekuce) příkázáním jiné peněžitě pohledávky ve smyslu § 312 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, kterou má mít odsouzený P. K. vůči žalované. Žalovaná tak při provádění soudem nařízeného výkonu rozhodnutí k vymožení soukromoprávní pohledávky stěžovatele (oprávněného) vůči odsouzenému (povinnému) nemá ve vztahu ke

stěžovateli postavení správního orgánu, ale „pouze“ dlužníka povinného (odsouzeného) ve smyslu § 312 a násl. občanského soudního řádu. Z povahy věci tedy ani provedená srážka zcela zjevně nemůže představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť nebyla ve vztahu ke stěžovateli provedena žalovanou jako správním orgánem, a tak ani nijak nemohla zasáhnout do veřejných subjektivních práv stěžovatele. Vzhledem k tomu, že již ze samotného obsahu žaloby jednoznačně plyne, že stěžovatel brojí proti postupu žalované, který pojmově, a to zcela zjevně a nepochybně, nemůže být zásahem podle § 82 s. ř. s., zjevně nemůže být úspěšný s žalobou ani s kasační stížností ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a nemůže tak splňovat ani předpoklady pro ustanovení zástupce podle § 36 odst. 9 s. ř. s. Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že pokud nevyhoví výzvě uvedené ve výroku II. tohoto usnesení, odmítne jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 28. 2. 2019 a lhůta ke splnění výzvy tak uplynula dne 15. 3. 2019.

[4] Nejvyšší správní soud obdržel dne 5. 3. 2019 dopis stěžovatele, ve kterém odmítl výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu o zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti a navrhl, aby soud nejprve posoudil jím formulovanou předběžnou otázku *„jaká část peněžních prostředků na účtu povinného je vlastnictvím žalobce (zda vůbec nějaká)“* a poté mu ustanovil zástupce.

[5] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o novém návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce, neboť stěžovatel v něm toliko polemizoval s právními závěry uvedenými v usnesení ze dne 20. 2. 2019, č. j. 4 As 37/2019 - 8.

[6] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *„[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“*

[7] Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel navzdory řádnému poučení ve stanovené lhůtě a ani později nepředložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, respektive neprokával, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se přitom o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2018, č. j. 30 A 143/2017 - 65, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu